

2. Schending van de Toetredingsakte van Spanje:

Door de bestreden verordening en voorzover aan de Spaanse vaartuigen in de wateren van de Noordzee en de Baltische Zee niet bepaalde quota worden toegewezen, worden de in de Toetredingsakte opgelegde beperkingen verlengd tot na de in artikel 166 van deze Akte vastgestelde einddatum, te weten 31 december 2002.

3. Schending van het beginsel van relatieve stabiliteit:

De bestreden beschikking heeft de factoren die een beslissende invloed hebben bij de vaststelling van het vangstpercentage, ingrijpend gewijzigd, aangezien de Spaanse vaartuigen met betrekking tot het beginsel van relatieve stabiliteit niet op dezelfde wijze worden behandeld als de vaartuigen van die uit overige lidstaten.

(¹) PB L 344, blz. 1.

Beroep, op 12 maart 2004 ingesteld door Koninkrijk Spanje tegen Raad van de Europese Unie

(Zaak C-134/04)

(2004/C 106/67)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 12 maart 2004 beroep ingesteld tegen Raad van de Europese Unie door Koninkrijk Spanje, vertegenwoordigd door E. Braquehais Conesa, Abogado del Estado, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het den Hove behage:

1. verordening (EG) nr. 2287/2003 (¹) van de Raad van 19 december 2003 tot vaststelling, voor 2004, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de wateren van de Gemeenschap en, voor vaartuigen van de Gemeenschap, in andere wateren met vangstbeperkingen van toepassing zijn, en tot vaststelling van de bij de visserij in acht te nemen voorschriften, nietig te verklaren, voorzover aan de Spaanse vloot niet bepaalde quota worden toegewezen in de communautaire wateren van de Noordzee en de Baltische Zee;

2. de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

1. Schending van het discriminatieverbod:

Artikel 166 van de Toetredingsakte van Spanje voorzag, wat de toegang van de Spaanse vloot tot de wateren en de visbestanden betreft, in een overgangperiode die is verstreken na afloop van de in artikel 8, lid 3, van verordening (EEG)

nr. 170/83 bedoelde periode, te weten op 31 december 2002. Krachtens de bestreden verordening blijven de beperkingen inzake de toegang van de Spaanse vaartuigen tot de wateren van de Noordzee en de Baltische Zee in de praktijk echter gehandhaafd, aangezien hun in deze wateren bijna geen quota worden toegewezen. Aldus wordt geen rekening gehouden met het feit dat de overgangperiode is verstreken en worden de Spaanse vissers gediscrimineerd ten opzichte van die uit de overige lidstaten.

2. Schending van de Toetredingsakte van Spanje:

Door de bestreden verordening en voorzover aan de Spaanse vaartuigen in de wateren van de Noordzee en de Baltische Zee niet bepaalde quota worden toegewezen, worden de in de Toetredingsakte opgelegde beperkingen verlengd tot na de in artikel 166 van deze Akte vastgestelde einddatum, te weten 31 december 2002.

3. Schending van het beginsel van relatieve stabiliteit:

De verdeling van de vangstmogelijkheden van de Gemeenschap tussen de lidstaten is, in het geval van de bestaande bestanden, niet geschied in overeenstemming met het beginsel van relatieve stabiliteit en, in het geval van de nieuwe vangstmogelijkheden, rekening houdend met de belangen van de lidstaten, in casu het Koninkrijk Spanje.

(¹) PB L 344, blz. 1.

Beroep, op 12 maart 2004 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje

(Zaak C-135/04)

(2004/C 106/68)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 12 maart 2004 beroep ingesteld tegen Koninkrijk Spanje door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Van Beek, juridisch adviseur, en G. Valero Jordana, lid van de Juridische Dienst, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

— vast te stellen dat het Koninkrijk Spanje, door in Guipúzcoa de beoefening van de jacht op de houtduif (*Columba palumbus*) in voorjaartrek („caza a contrapasa”) toe te staan, de krachtens richtlijn 79/409/EEG (¹) van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— het Koninkrijk Spanje te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De jacht op vogels in voorjaartrek („caza a contrapasa”), die plaatsvindt wanneer de trekvogelsoorten, in concreto de houtduif, naar hun broedplaatsen trekken, vormt een niet-nakoming van artikel 7, lid 4, van richtlijn 79/409.

Geen van de rechtvaardigingen die het Koninkrijk Spanje aanvoert voor de beoefening van deze vorm van jacht in de provincie Guipúzcoa, kan worden aanvaard:

- de vaststelling van een afwijking van artikel 7, lid 4, overeenkomstig artikel 9, lid 1, sub c, van dezelfde richtlijn, aangezien in het onderhavige geval niet is voldaan aan de voorwaarde dat er geen andere bevredigende oplossing bestaat, hetgeen voor de juiste toepassing van dit stelsel van afwijkingen wordt vereist;
- de historische en culturele traditie en de sociale druk, aangezien deze redenen de in artikel 9 bedoelde afwijkingen niet kunnen rechtvaardigen, voorzover in die bepaling daarvan geen sprake is;
- het arrest van het Hof van 27 april 1988, Commissie/Frankrijk (252/85, Jurispr. blz. 2243), aangezien dit betrekking had op een afwijking van artikel 8, lid 1, van de richtlijn, betreffende de jachtmethoden.

(¹) PB L 103, blz. 1.

Verzoek van de Regeringsrätt van 8 maart 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Amy Rockler en het Riksförsäkringsverk

(Zaak C-137/04)

(2004/C 106/69)

De Regeringsrätt heeft bij beschikking van 8 maart 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 15 maart 2004, in het geding tussen Amy Rockler en het Riksförsäkringsverk, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Moet artikel 39 EG aldus worden uitgelegd dat – voor de toepassing van een nationale wettelijke bepaling volgens welke een werknemer een bepaalde tijd verzekerd moet zijn geweest om in aanmerking te komen voor de ouderschapsuitkering op basis van het niveau van de ziekteverzekering – een tijdvak moet worden meegeteld waarin de werknemer onder het gemeenschappelijk stelsel van ziektekostenverzekering overeenkomstig het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen viel?

Beroep, op 15 maart 2004 ingesteld door Commissie van Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek.

(Zaak C-139/04)

(2004/C 106/70)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 15 maart 2004 beroep ingesteld tegen de Italiaanse Republiek door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door G. Valero Jordana en R. Amorosi als gemachtigden.

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

- vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door de Commissie slechts gedeeltelijk in kennis te stellen van de methoden die zijn gebruikt met het oog op de in artikel 3 voorgeschreven voorafgaande beoordeling van de luchtkwaliteit, voor wat betreft de onder richtlijn 1999/30/EG (¹) vallende stoffen, en door voorts na 30 september 2002 de bij beschikking 2001/839/EG (²) vastgestelde vragenlijst toe te zenden waarin voor het jaar 2001 slechts enkele van de gegevens betreffende de onder richtlijn 1999/30/EG vallende stoffen zijn verstrekt, als bedoeld in artikel 11, eerste alinea, sub a, i, ii, en eerste alinea, sub b, van richtlijn 1996/62/EG (³), de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 11 van richtlijn 1996/62/EG, in samenhang met artikel 4, eerste alinea, van dezelfde richtlijn en met richtlijn 1999/30/EG, respectievelijk de verplichtingen voortvloeiende uit artikel 11 van richtlijn 1996/62/EG in samenhang met artikel 4, eerste alinea, van dezelfde richtlijn, richtlijn 1999/30/EG en artikel 1 van beschikking 2001/839/EG;

- de Italiaanse Republiek in de kosten te verwijzen.